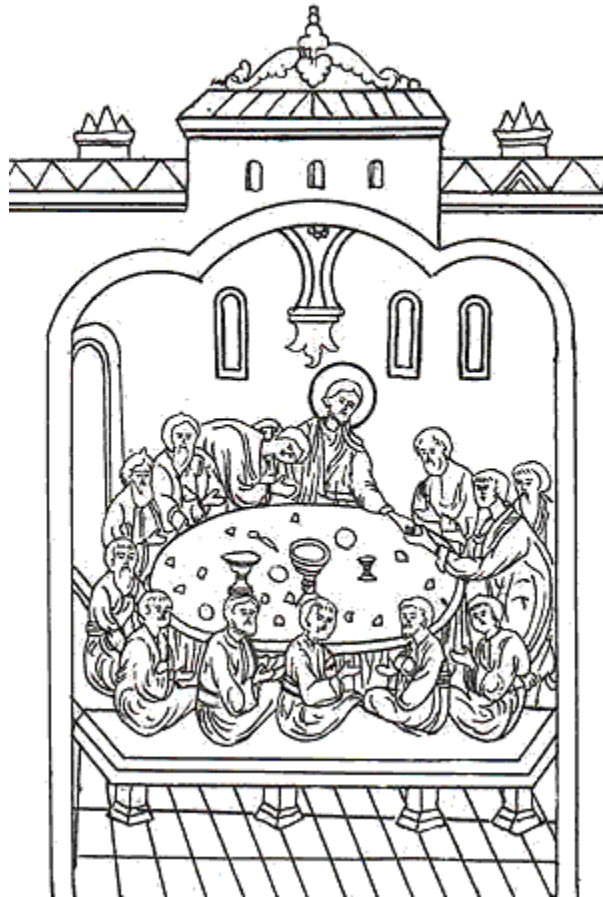

*Iisuse, Dumnezeul inimii mele,
vino și Te unește cu mine în veci!*

Acatistul Sfintei Împărtășanii

(înainte de Dumnezeiasca împărtășanie)

Condacul 1:

Alesule Mire al sufletelor și al inimilor, făcându-Te om și murind pe cruce Te-ai logodit pe vecie cu toată omenirea, dându-ne ca zălog pentru viața cea veșnică preacurat Trupul Tău și scump sângele Tău. Deși sunt cu totul nevrednic, după Cuvântul Tău, îndrăznind spre îndurările Tale, iată, mă apropii de dumnezeiasca Ta cină și cutremurat de măreția ei strig către Tine:

Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Icosul 1:

Văzându-Te prorocul Isaia în cer pe scaun înalt și măreț, strigând cu înfricoșare: „Vai

mie, că sunt pierdut! Sunt om cu buze spurcate”, înger ai trimis să curețe gura lui cu cărbune aprins luat de pe jertfelnicul ceresc. Cum dară voi îndrăzni eu, cel pângărit cu sufletul și cu trupul, să mă apropiu de împărtășirea dumnezeieștilor Tale Taine, de nu mă vei curăți chiar Tu, Mântuitorul meu? Pentru aceasta din adâncul inimii mele strig către Tine:

Iisuse Preaîndurate, atinge-te cu focul dragostei Tale de buzele mele necurate;
 Iisuse, arde spinii multelor mele păcate;
 Iisuse, inimă curată zidește întru mine
 și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele;
 Iisuse, scoate din teița păcatelor ticălosul meu suflet;
 Iisuse, sterge gândurile mele necurate și obiceiurile cele rele;
 Iisuse, întărește pașii mei pe calea poruncilor Tale;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 2-lea:

Dorind să mănânci cu ucenicii Tăi ultimul paști dinaintea patimilor Tale, ca să le dai ultima și cea mai mare dovadă a dragostei Tale ai trimis cu două zile mai înainte pe doi dintre ei în Ierusalim să-l pregătească, învățându-ne astfel și pe noi că se cuvine să ne pregătim pentru a mânca dumnezeiasca pască, adică Trupul și Sângele Tău. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

„Scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este sfânt”, i s-a spus lui Moise din rugul care ardea dar nu se mistuia din cauza nevăzutei Tale prezențe. Potirul cu preacurat Trupul Tău și preascump Sângele Tău cu adevărat este mai sfânt decât rugul cel aprins! Iară eu, cel necurat, vândut păcatelor, cel ce nu sunt decât țărână, cu credință și smerenie strig Ție:

Iisuse, Atotțitorule, dezbracă-mă de omul cel vechi și de toate nelegiuirile lui;
 Iisuse, omoară sămânța răului care se ascunde în mine;
 Iisuse, rupe lanțurile păcatului cu care m-a legat vrăjmașul;
 Iisuse, dă-mi inimă smerită și duh de pocăință;
 Iisuse, scapă-mă de ispitirea și de amăgirea celui rău;
 Iisuse, întărește-mă în credința și dragostea către Tine;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 3-lea:

„Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit... Eu sunt pâinea cea vie, care s-a

pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu”. Așa le-ai spus iudeilor care veneau la Tine cerând un semn ca mana cea din cer din vremea lui Moise. Iar noi, cei ce am auzit și am văzut împlinindu-se cele făgăduite, cu frică strigăm: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Sculându-Te de la Cină, cum arată Sfântul Evanghelist Ioan, Te-ai dezbrăcat de haine și, luând un ștergar, Te-ai încins cu el și ai spălat picioarele ucenicilor Tăi, învățându-ne prin aceasta să nu ne apropiem de Sfânta Împărtășanie fără să ne curățim de păcatele noastre cu lacrimile pocăinței. Având mare trebuință să fiu curățit cu Sfintele Tale Taine, dar lipsit de pocăință în inima mea cea împietrită, cu Sfântul apostol Petru strig Ție:

Iisuse, Preabunule, spală-mi nu numai picioarele, ci și mâinile și capul;
 Iisuse, dă-mi să văd adâncul păcatelor mele;
 Iisuse, deschide izvor de pocăință în sufletul meu;
 Iisuse, înmoaie-mi inima cu roua milostivirii Tale;
 Iisuse, îngrădește-mă cu frica Judecății Tale și a chinurilor veșnice;
 Iisuse, deșteaptă conștiința mea cea adormită și întărește glasul ei;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 4-lea:

„Au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer?... Cum poate Acesta să ne dea Trupul Lui să-l mâncăm?”. Ziceau între ei iudeii auzind uimitoarea făgăduință că Te vei da ca hrană celor credincioși; dar inimile lor împietrite nu i-au lăsat să creadă cu smerenie și simplitate și să strige Ție: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

„Dacă nu vei mânca trupul Fiului Omului și nu vei bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi”, le-ai spus iudeilor zăbavnici în credință și cuvântul acesta li s-a părut greu de auzit chiar și unora dintre ucenicii Tăi care nu cunoșteau încă Tainele Împărăției lui Dumnezeu. Dar noi, luminați de lumina Evangheliei și cu fața descoperită privind slava Ta cea dumnezeiască, cu credință și cu dragoste strigăm Ție:

Iisuse, Tu toate le poți cu mărirea și puterea slavei Tale;
 Iisuse, Tu faci și îplinești mai mult decât poate mintea noastră să priceapă;
 Iisuse, Tu ai trimis mană din cer ca zălog pentru adevărata Taină;
 Iisuse, apă din stâncă ai făcut să țâșnească preînchipuind această Taină;

Iisuse, Tu le-ai trimis în pustie iudeilor flămânzi un nor de prepelițe pentru hrană;
 Iisuse, în fața ochilor necredincioșilor iudei
 ai săturat cinci mii de oameni cu cinci pâini;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 5-lea:

Luând pâine și binecuvântând, ai frânt și, dând ucenicilor, ai zis: „Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu!”. Apoi dându-le paharul le-a zis: „Beți dintru aceasta toți. Acesta este sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă pentru iertarea păcatelor”. Ascultând de dumnezeiescul și preablândul glas, să mulțumim Domnului strigându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

„Cel ce mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el”.
 „Acela are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi” pentru viața și bunătățile cerești. Căutând să mă învrednicesc de această înviere, de viața cea mult dorită, îți strig din adâncul sufletului:

Iisuse, apropie-Te de cel ce caută a se uni cu Tine;
 Iisuse, intră în mine, în cele dinlăuntru ale mele, în oasele mele, în toată ființa mea;
 Iisuse, fii lumina întunecatei mele minți;
 Iisuse, umple adâncul inimii mele, pe care lumea toată nu-l poate acoperi;
 Iisuse, deșteaptă glasul conștiinței mele;
 Iisuse, întărește și călăuzește voința mea;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 6-lea:

„Adevărat zic vouă, că unul din voi Mă va vinde”, ai spus cu durere în suflet ucenicilor Tăi la Cina cea de Taină. Și fiecare dintre cei ce erau curați de acest gând, întrebă: „Nu cumva eu sunt, Doamne?”, arătând prin aceasta adâncul smereniei celei înțelepte. Sunt eu, oare, la fel de curat? Ce răspuns voi da eu, cel ce cad și Te vând de șapte ori pe zi? Dar ca să nu mă îndepărtez cu totul de Tine, Te rog, Iisuse, păzește-mă, că Ție Îți mulțumesc strigând: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

„Precum mlădița nu poate să aducă roade de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi dacă nu rămâneți în Mine. Cel ce rămâne în Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă”. Așa i-ai învățat Tu, Doamne, pe ucenicii Tăi preaiubiți în drum spre Ghetsemani. Luând aminte la aceasta și cunoscând neputința firii lipsite de harul Tău,

Ție mă rog cu stăruință:

Iisuse, prin care toate s-au făcut, răsădește-mă în gradina Ta cea de-viață-dătătoare;
 Iisuse, Vița cea adevărată, altoiește-mă în Tine ca pe o mlădița sălbatică;
 Iisuse, Rădăcina cea vie, umplemă cu seva Vieții celei veșnice;
 Iisuse, Biruitorul morții, curățește-mă de tot ce s-a uscat
 din cauza arșiței patimilor mele;
 Iisuse, Izvorul bunătăților, înfrumusețează-mă cu florile bunelor simțirii;
 Iisuse, Cel bogat în milostivire, dăruiește-mi roadele pocăinței celei adevărate
 și o viață dreaptă;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 7-lea:

„Doamne, cine este cel ce Te va vinde?“, te-a întrebat ucenicul care era rezemat la pieptul Tău. „Acela este, i-ai răspuns, căruia Eu, întingând bucățița de pâine, i-o voi da“. Și întingând bucățița i-ai dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, îndemnându-l astfel la pocăință. Dar acela, plin fiind de duhul răutății, n-a vrut să înțeleagă glasul și iubirea Învățătorului și Domnului său. Scapa-mă cu harul Tău de răutatea inimii mele, ca să-Ți strig pururea: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Tu, Cel plin de milă pentru neamul omenesc cel slăbănogit, ai voit a ne da nouă preacurat Trupul Tău și scump Sângele Tău sub forma pâinii și a vinului. Minunându-mă de milostivirea și de înțelepciunea Ta, cu mulțumire strig Ție cântare de laudă:

Iisuse, Tu cu iubire de oameni și cu înțelepciune
 săvârșești toată lucrarea mântuirii noastre;
 Iisuse, Tu ai rânduit Sfintele Taine ale mântuirii
 după măsura slăbiciunii înțelegerii și simțirii noastre;
 Iisuse, pentru încredințarea celor care se îndoiau, la Cina cea de Taină ai descoperit,
 sub forma pâinii și a vinului, însuși Trupul Tău și însuși Sângele Tău;
 Iisuse, Tu le-ai arătat slujitorilor vrednici ai Sfântului Altar
 pe Sfântul Duh coborând pentru prefacerea darurilor;
 Iisuse, Tu trimiți pe îngerii Tăi să fie de față la săvârșirea dumnezeieștilor slujbe;
 Iisuse, prin minunile arătate la Sfânta Liturghie
 ai întors la credință pe mulți necredincioși;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 8-lea:

După ce vânzătorul a luat bucățica de pâine pe care Tu i-ai dat-o, a intrat satana în el. O, cumplită pedeapsă pentru necredință. A aflat pierzarea și moartea în ceea ce trebuia să-i aducă mântuirea. În fața acestei judecăți, o, dreptule Stăpâne, cu iubire strigăm Ție: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

„Aceasta să faceți spre pomenirea Mea”, ai spus ucenicilor la Cina cea de Taină, dându-le Trupul Tău sub forma pâinii și Sângele Tău sub forma vinului. De aceea, de câte ori mâncăm Pâinea aceasta și bem acest pahar, moartea Ta o vestim, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel. Aducându-mi aminte acum de patimile Tale, cu smerită iubire strig Ție:

Iisuse, Tu ai vrut să Te dai pe mâna vrăjmașilor Tăi pentru mântuirea lumii;
 Iisuse, Tu n-ai voit să fii apărat de o legiune de îngerii;
 Iisuse, prin vocea unui cocoș ai adus la pocăință
 pe ucenicul care se lepădase de Tine;
 Iisuse, nici un răspuns nu ai dat lui Caiafa și lui Pilat
 care fără discernământ Te judecau;
 Iisuse, pe Cruce Te-ai rugat Tatălui Tău să-i ierte pe cei ce Te-au răstignit;
 Iisuse, în milostivirea Ta ai făcut din ucenicul Tău cel iubit fiul Maicii Tale;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 9-lea:

„Iuda, cu sărutare vinzi pe Fiul Omului?”. Așa, cu amărăciune, l-ai întrebat pe ucenicul cel necredincios când a sosit cu cohorta în gradina Ghetsemani, căutând să te trădeze cu un sărut. Cu toate acestea, sufletul lui împietrit de răutate nu s-a cutremurat la acest cuvânt. De aceea, cunoscând nestatornicia voinței mele, mă înspăimântez să nu-Ți dau și eu într-o zi nerecunoscătoarea sărutare a lui Iuda. Tu Însuși, Doamne, întărește-mă cu harul Tău, ca să strig cu tâlharul cel bun: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

„Ca toți să fie una după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis”. Aceste cuvinte le-ai spus în ultima Ta rugăciune către Tatăl. Ascultând preadulcele Tău glas, pentru această rugăciune a Ta, îndrăznesc să mă apropii strigând cu credință:

Iisuse, Tu, Cel ce pe toate le unești, unește-ne și pe noi pe veci cu Tine și cu Tatăl;
 Iisuse, Cel ce pe toți îi împaci, dă-ne și nouă să fim toți în același gând

în credința și dragostea pentru Tine;
 Iisuse, Cel ce nu rabzi certuri și despărțiri,
 îndepărtează toată erezia și schisma necurată;
 Iisuse, Cel ce pe toți îi iubești și pe toți îi miluiești,
 strânge într-o singură turmă toate oile cele rătăcite;
 Iisuse, Cel ce tuturor pace le dăruiești,
 potolește învidia și împotrivirea dintre cei ce cheamă numele Tău;
 Iisuse, Cel ce îmi dai spre împărtășire însuși Trupul Tău și însuși Sângele Tău,
 fă să fiu cu adevărat trup din trupul Tău și sânge din sângele Tău;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 10-lea:

La nunta din Cana Galileei, prefăcând apa în vin, ai arătat primul semn al puterii Tale dumnezeiești. Și ultima minune a iubirii Tale, o, Mire al sufletelor noastre, ai făcut-o înainte de a Te lăsa răstignit pentru cei ce cred în Tine, prefăcând pâinea în Trupul Tău și vinul în Sângele Tău. Iar eu, cel ce mă hrănesc acum cu ele, primesc viața cea veșnică și, mulțumindu-Ți strig Ție: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

În ziua Învierii Tale mergând spre Emanus ca un simplu călător împreună cu doi dintre ucenicii Tăi, îi învățați despre Taina Patimilor tale. Ochii lor erau ținuți ca să nu Te recunoască, dar inimile lor ardeau în ei când le vorbeai pe cale. Iar când, la rugămintea lor stăruitoare, ai intrat să stai cu ei la masă, ai luat pâinea și binecuvântând le-ai dat și îndată li s-au deschis ochii și Te-au recunoscut. Asemenea acestor ucenici, cu smerenie îndrăznesc să înalț vocea mea către Tine:

Iisuse, îndelungata Ta răbdare m-a mântuit, nu mă lăsa singur pe calea vieții pentru
 că sunt nepriceput și zăbavnic în credință;
 Iisuse, învață-mă și pe mine să înțeleg profețiile cele despre Tine
 și Taina unirii cu Tine cea dătătoare de Har;
 Iisuse, încălzește și aprinde inima mea cea rece, cum ai făcut celor doi ucenici;
 Iisuse, Preabunule, rămâi cu mine că este spre seară
 și ziua vieții mele este spre sfârșite;
 Iisuse, dăruiește-mi să Te cunosc cu adevărat
 în Taina Potirului și a Pâinii ce se frânge astăzi;
 Iisuse, fă ca și eu, cunoscând puterea iubirii tale, să o propovăduiesc fraților mei;
 Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 11-lea:

Mâncare din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu și mana cea ascunsă ai făgăduit celui ce va birui. Pentru aceasta hrană din cer, să-mi fie și mie că pregătire pe pământ împărtășirea cu Sfintele Taine, de care eu, nevrednicul mă apropii strigând
 Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie Trupul și Sângele Domnului, osândă își mănâncă și bea. Prin aceste cuvinte îi povățuiește Sfântul Apostol Pavel, care a fost răpit până la cer, pe cei ce vor să se apropie de Sfânta Împărtășanie. Pentru aceasta, deși sunt nevrednic, dar ca să nu rămân departe prea multă vreme de împărtășirea Ta și să fiu prins de lupul cel înțelegător, vin la Tine și mă rog Ție:

Iisuse, primește-mă cum ai primit

pe vameșul, pe femeia cea păcătoasă și pe tâlharul;

Iisuse, nu Te scârbi să intri sub acoperământul sufletului meu,

deși sunt gol și murdar;

Iisuse, deschide ochii sufletului meu, cum ai deschis ochii celui orb din naștere;

Iisuse, spune-mi și mie cum i-ai spus slăbănogului: „Ridică-te și umblă”;

Iisuse, oprește izvorul poftelor celor necurate ale sufletului meu,

cum ai vindecat pe femeia cea cu scurgerea de sânge;

Iisuse, tămăduiește lepra sufletului și a cugetului meu,

cum ai tămăduit pe cei zece leproși;

Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 12-lea:

Din cauza zavistiei diavolului, care a vorbit prin gura șarpelui, prin mâncarea din pomul cel oprit tot neamul cel omenesc a pierdut raiul și s-a dat morții. Dar mâncând preacurat Trupul Tău ai bând preascump Sângele Tău toți oamenii de pe pământ iarăși se învrednicesc de viața cea veșnică, recăpătându-și moștenirea cea dintâi. Leac împotriva veninului șarpelui și sămânță a nemuriri este Împărtășirea cu Sfintele Tale Taine cele dătătoare de viață. Pentru aceasta cu mulțumire strig Ție: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Înaintarea Potirului cu Sfintele Tale Taine stau și de gândurile mele cele rele nu mă îndepărtez. Numai harul Tău cel atotputernic mă mângâie cu îndurările Tale și-mi dă îndrăznire să mă apropii de Tine. Pentru aceasta, căzând la adâncul milostivirii Tale, strig către Tine:

Iisuse, Cel ce chemi la Tine pe toți cei osteniți și împovărați,
 primește-mă și pe mine cel strivit de neliniștea lumii;
 Iisuse, Cel ce ai venit să chemi la pocăință nu pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși,
 izbăvește-mă pe mine de păcatele și patimile mele;
 Iisuse, Cel ce tămăduiește toată boala și toată neputința,
 tămăduiește și rănile și răutățile sufletului meu;
 Iisuse, Cel ce sature pe cei flămânzi,
 hrănește-mă și pe mine cu Trupul și Sângele Tău;
 Iisuse, Cel ce înviezi pe cei morți,
 înviază-mă și pe mine cel omorât de păcatele mele;
 Iisuse, Biruitorul iadului, scoate-mă din stăpânirea celui rău;
 Iisuse, Dumnezeuul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Condacul al 13-lea:

O, Preadulce Iisuse, dăruitorul tuturor bunătăților ca odinioară mana cea din cer, cobori ca să dai hrană sufletelor și trupurilor noastre în Tainele preacuratului Tău Trup și preascumpului Tău Sânge. Încrednicește-mă și pe mine ca fără de osândă să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, ca să fiu tămăduit desăvârșit, sfințit și îndumnezeit prin Tine în vecii vecilor, și cu mulțumire să strig Ție: Aliluia, Aliluia, Aliluia! *(de 3 ori)*

Apoi se zice iarași Icosul 1:

Icosul 1:

Văzându-Te proorocul Isaia în cer pe scaun înalt și măreț, strigând cu înfricoșare: „Vai mie, că sunt pierdut! Sunt om cu buze spurcate”, înger ai trimis să curețe gura lui cu cărbune aprins luat de pe jertfelnicul ceresc. Cum dară voi îndrăzni eu, cel pângărit cu sufletul și cu trupul, să mă apropii de împărtășirea dumnezeieștilor Tale Taine, de nu mă vei curăți chiar Tu, Mântuitorul meu? Pentru aceasta din adâncul inimii mele strig către Tine:

Iisuse Preaîndurate, atinge-te cu focul dragostei Tale de buzele mele necurate;
 Iisuse, arde spinii multelor mele păcate;
 Iisuse, inimă curată zidește întru mine
 și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele;
 Iisuse, scoate din temința păcatelor ticălosul meu suflet;
 Iisuse, sterge gândurile mele necurate și obiceiurile cele rele;
 Iisuse, întărește pașii mei pe calea poruncilor Tale;

Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

și Condacul 1:

Alesule Mire al sufletelor și al inimilor, făcându-Te om și murind pe cruce Te-ai logodit pe vecie cu toată omenirea, dându-ne ca zălog pentru viața cea veșnică preacurat Trupul Tău și scump sângele Tău. Deși sunt cu totul nevrednic, după Cuvântul Tău, îndrăznind spre îndurările Tale, iată, mă apropii de dumnezeiasca Ta cină și cutremurat de măreția ei strig către Tine:

Iisuse, Dumnezeul inimii mele, vino și Te unește cu mine în veci!

Rugăciunea întâi:

O, hrană cerească, când va veni ceasul în care mă voi jertfi ție ca ardere de tot, nu cu alt foc, ci cu cel al dragostei Tale? Când? Când? O, nezidită dragoste! O, Pâine a vieții, când voi trăi numai cu Tine, pentru Tine și în Tine? O, când? Când? O, viața mea! Viața mea cea frumoasă, viață dulce și veșnică! O, mană cerească, când mă voi dezgusta de orice altă mâncare pământească și voi dori a mă hrăni numai cu Tine? Când va fi aceasta? O, dulceața mea! Când o, singura mea bunătate? O, Doamne al meu, Prea-iubite și Atotputernice, liberează-mi inima cea ticăloasă de orice patimă prihănitoare. Împodobește-o cu sfintele Tale virtuți, pentru a-Ți face tot lucrul plăcut. În acest fel îmi voi deschide inima, Te voi chema și Te voi sili, dulceață, să intri într-însa și acolo, Domnul meu, vei lucra înlăuntrul meu acele fapte care Ți sunt totdeauna bine-plăcute. Amin!

Rugăciunea a doua:

Când mă gândesc la mărirea Ta și la nimicirea mea, mă cutremur și mă înspăimânez, că de mă voi apropia cu nevrednicie vine peste mine mânia Ta! Deci, ce să fac, Dumnezeul meu, Îndrumătorul și Povățuitorul meu, în mijlocul atâtor nevoi? Arată-mi calea cea dreaptă și învață-mă să mă pregătesc pentru Sfânta Împărtășanie. Aș vrea să știu cu câtă evlavie și cinste trebuie să-mi pregătesc inima ca să primesc cu folos Taina Ta și să slăvesc sfânta și dumnezeiasca Jertfă. Amin!

